

Список використаних джерел

1. Платон. Государство. Видавництво «Андронум» 2020. 398 с.
2. Рерих Е.И. Сокровенное. Знание. Теория и практика Агни-Йоги. В поисках истины. Изд-во: РИПОЛ Классик, 2003. 800 с.
3. Романовский А. Г., Михайличенко В. Е. Философия достижения успеха. Харьков :НТУ «ХПИ», 2003. 696 с.
4. Романовский А. Г., Михайличенко В. Е. Роль самосовершенствования в духовном развитии человека и его механизмы. *Проблеми інженерно-педагогічної освіти. Збірник наукових праць.* 2016. № 52–53. С. 388–396.
5. Сухомлинский В. А *Сердце отдаю детям.* Киев: Радянська школа, 1974. 288 с.

Мороз Володимир Михайлович,

д-р.держ.упр., професор, завідувач кафедри соціології і публічного управління,
Національний технічний університет
«Харківський політехнічний інститут»

Прокопенко Андрій Сергійович

магістрант кафедри соціології і публічного управління,
Національний технічний університет
«Харківський політехнічний інститут»,
м. Харків, Україна

КЛАСИФІКАЦІЯ РИЗИКІВ У ВИЩІЙ ОСВІТІ

RISK CLASSIFICATION IN HIGH EDUCATION

Проблематика класифікації ризиків у вищій освіті не є принципово новим напрямком в організації наукових пошуків. Це пов'язано з тим, що окремі її питання, у тому чи іншому вигляді, розглядаються на рівні міжнародних організацій, фокусом професійної уваги яких є сфера освіти.

Проблематика ризиків у вищій освіті опосередковано актуалізується в ООН, що існує вже тисячоліття, у змісті яка була визначена в Штаб-квартирі ООН 6–8 вересня 2000 року, а також у цілях сталого розвитку України (ціль №4 «Якісна освіта») [1]. В сучасних умовах переважна більшість країн світу базується на загальноєвропейських та світових підходах до розбудови власної освітньої сфери, надає важливого значення проблемі якості власної освіти, проголошуючи її національним пріоритетом. Однак за сучасних умов, коли функції освіти змінюються, змінюється ефективність їх виконання, в середині самої системи вищої освіти виникають ризики [2].

Проблематика класифікації ризиків у вищій освіті перебуває у полі дискурсу та наукової уваги ряду вітчизняних та закордонних вчених. Серед вітчизняних вчених: С. А. Вавренюк, І. С. Каленюк, О. В. Куклін, Н. В. Корж, В. В. Соколовська, Л. І. Ріщук, Л. С. Тараєвська, С. І. Сороко та ін. Серед закордонних вчених даною темою займалися: Л. Ярвіс, С. Гезаль, О. Й. Кукушкіна, Л. А. Бурганова, С. Р. Мадсен, Д. Сінгх, Л. М. Волоснікова, Дж.С. Кардозо та ін.

Діюча на цей час редакція Закону України «Про вищу освіту» не містить прямого посилання на перелік ризиків у вищій освіті. В Законі України «Про вищу освіту» встановлюються основні правові, організаційні, фінансові засади функціонування системи вищої освіти, з метою підготовки конкурентоспроможного людського капіталу для високотехнологічного та інноваційного розвитку країни, самореалізації особистості, забезпечення потреб суспільства, ринку праці та держави у кваліфікованих фахівцях [3]. Разом з тим в цьому законі є елементи, що опосередковано можуть бути віднесені до питань ризик-менеджменту: автономія ЗВО; академічна доброчесність учасників освітнього процесу; акредитація освітньої програми; компетентність; ліцензування; результати навчання; освітня діяльність; якість вищої освіти.

Умовно ці ризики можуть бути поділені на 4 класифікаційні групи. Зміст класифікації наведено на рис. 1.

Рисунок 1 – Класифікація ризиків у вищій освіті

Проте наведена на рис. 1 класифікація ризиків у вищій освіті не є достатньо повною та може бути розглянута не лише через призму норм Закону України «Про вищу освіту», а й через інші нормативно-правові документи, серед яких: Закон України «Про освіту»; Ліцензійні умови

впровадження освітньої діяльності; Проект Закону про Державний бюджет України на 2022 рік; Стратегія розвитку вищої освіти в Україні на 2021 – 2031 роки. У Стратегії розвитку вищої освіти в Україні на 2021–2031 роки на основі проведеного аналізу динаміки розвитку вищої освіти в Україні за 2014–2019 рр., фахівцями Міністерства освіти і науки України було визначено сукупність сильних і слабких сторін, можливостей і ризиків розвитку вищої освіти в Україні [4]. Опосередковано слабкі сторони та ризики, наведені в цій стратегії, можуть стати основою для подальших наукових досліджень в рамках класифікації ризиків у вищій освіті. Тому що замало просто прописати ці слабкі сторони та загрози, їх ще потрібно розподілити на групи, з метою найефективнішого впливу на ризики у вищій освіті. Поки що цього не зроблено, це, в свою чергу, може призвести до недосягнення очікуваних результатів, які наведені в сьомому пункті стратегії розвитку вищої освіти в Україні на 2021–2031 роки [4].

Беручи до уваги наведене вище, можемо сформулювати такі основні висновки: класифікація ризиків у вищій освіті дає змогу узагальнити та упорядкувати об'єкти, розширити уявлення щодо їх місця та ролі в суспільстві, спростити подальшу роботу з ними, мінімізувати ризики та виявити їх джерела. Класифікація ризиків у вищій освіті має такий вигляд – інституціональні ризики, професійно-посадові ризики, оцінювальні ризики та організаційно-управлінські ризики. Наведені висновки, як за своїм змістом так і за формою подання, не вичерпують проблематику класифікації ризиків у вищій освіті, а отже, можуть бути доповнені за результатами проведення інших наукових досліджень. Перспективними напрямками розгляду проблем класифікації ризиків у вищій освіті, на нашу думку, є ті з них, що безпосередньо пов'язані: з ризиками у середній освіті; методами їх виявлення та управління; взаємодією основних суб'єктів ризику на локальному та глобальному рівнях тощо.

Список використаних джерел

1. Цели развития тысячелетия: доклад за 2015 год.
URL:<https://www.un.org/ru/millenniumgoals/mdgreport2015.pdf>. 25.10.2021.
(дата звернення: 15.11.21).

2. Каленюк І.С, Куклін О.В. Ризик-менеджмент у системі вищої освіти України. *Вісник Київського національного університету імені Тараса Шевченка. Серія «Економіка»*. 2015. №5 (170). С. 23–28.

3. Про вищу освіту : Закон України від 01.07.2014 р. № 1556-VII. Дата оновлення: 28.09.2017. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/1556-18> (дата звернення: 15.11.2021).

4. Стратегія розвитку вищої освіти в Україні на 2021-2031 роки. URL:<https://mon.gov.ua/storage/app/media/rizne/2020/09/25/rozvitku-vishchoi-osviti-v-ukraini-02-10-2020.pdf>. 09.11.2021 (дата звернення: 15.11.21).

Присяник Оксана Петрівна,

д-р. філол. наук, доцентка, професорка кафедри
управління соціальними комунікаціями,
Харківський національний економічний університет
ім. Семена Кузнеця

Мірошниченко Анастасія Дмитрівна,

здобувачка вищої освіти 4-го року навчання,
факультет міжнародних відносин і журналістики,
Харківський національний економічний університет
ім. Семена Кузнеця,
м. Харків, Україна

ВІДЕОРЕКЛАМА ЯК ВИД КОМУНІКАЦІЇ ЗВО З АБІТУРІЄНТАМИ

VIDEO ADVERTISING AS A FORM OF COMMUNICATION BETWEEN UNIVERSITY AND APPLICANTS

Актуальність дослідження: спостерігається ріст жорсткої конкуренції у закладах вищої освіти за абітурієнта. В основі цього лежить нове чинне законодавство стосовно ЗВО та розвиток економіки України, який сьогодні є нестабільним. За таких умов у закладах вищої освіти виникає необхідність створення ефективних комунікацій зі своєю цільовою аудиторією.